

re samarbejder, som dækker både mange mennesker og store geografiske områder. Det er en udvikling, som vi gerne ser og gerne understøtter.

Derfor er det også en hjælp til kommunerne, såfremt det her lovforslag, vi behandler nu, vedtages, da det ikke begrænser nyetableringer og samarbejder på ligningsområdet, men tværtimod giver en række friheder for opstart. Et samarbejde vil fremover betyde, at der ikke stilles krav om en ligningsplan for hver enkelt kommune, men at der kan udarbejdes en fælles ligningsplan og derved gives samarbejdet en yderligere effektiviseringsgevinst.

Samarbejdet gælder ikke kun selve ligningen, men som sagt også klagesystemet over ligningen. Mange kommuner er begyndt at samarbejde om fælles skatteankenævn, og det er godt. Samarbejdet er nødvendigt for at få antallet af sager op på et niveau, hvor faglighed og kvalitet ikke undergraves af, at en klage kommer som årets beghend.

Omvendt ønsker vi at bevare lægmandsprincippet, og det betyder også, at der er en øvre grænse for, hvor meget tid der må gå til hvervet som skatteankenævnsm medlem. Også mennesker med fuldtidsarbejde skal tidsmæssigt kunne magte at udføre lægmandsfunktionen i et skatteankenævn.

Men der er lang vej endnu, før vi havner i den situation, og derfor håber jeg også, at kommunerne vil fortsætte deres bestræbelser på at opbygge og videreudvikle et godt og effektivt ankesystem. Det er vigtigt for mig at pointere, at det fortsat er et kommunalt ansvar, hvor store ankenævne er, og dermed også, hvad det endelige antal på landsplan bliver. Men skal anken over selskabsligning flyttes ud lokalt, kræver det nogle større enheder og derved en væsentlig reduktion i antallet af skatteankenævn. Men derfor håber og tror jeg også på, at kommunerne vil fortsætte i det spor, som de allerede kører i.

Lovforslaget betyder desuden, at sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnet flyttes væk fra de kommunale skattemyndigheder. Derved øges retssikkerheden, da det nu overalt i landet vil være et adskilt system, som behandler klagerne.

Selv om ansvaret flyttes til staten, er det Venstres klare ønske, at opgaven fortsat skal løses i kommunalt regi og ikke af Told og Skat. Derfor glæder det os, at ministeren har lyttet til de indvendinger, der har været fra KL vedrørende kravene til organisering og overtagelse af sekretari-

atsbetjeningen, og vi håber, at alle 16 vil blive betjent af kommunale samarbejder. Det er en udfordring til kommuneforeningerne, som jeg positivt ved, at mange allerede har taget op og påbegyndt de indledende øvelser til.

På den baggrund og med disse fordele kan Venstre støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har to korte bemærkninger, først til hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt bede Venstres ordfører kommentere to konkrete ting. For det første kunne det være interessant at høre kommentaren til det, der fremgår af mange høringssvar, bl.a. fra Kommunernes Landsforening, men altså også adskillige andre, omkring den økonomiske opgørelse over de nuværende udgifter til Skatteankenævnet og ikke mindst sekretariatsbetjeningen.

Det er jo en ret afgørende forudsætning, som skatteministeren har haft inde i sit forslag, at man har en udgift på 120 mio. kr. Men hvad er Venstres ordførers kommentar til, at de folk, som har regnet det efter, finder ud af, at udgiften er næsten 50 mio. kr. mindre, og at man dermed er på vej med at luske penge fra kommunerne over i Skatteministeriets slunkne kasse? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Rummer det ikke nogle voldsomme retssikkerhedsmæssige problemer, hvis man flytter ansvaret for sekretariatsbetjeningen sammen med den myndighed, som har ansvaret for tilsynet med selv samme skatteankenævn? I mine øjne rummer det et voldsomt retssikkerhedsproblem.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kan helt tilslutte mig hr. Morten Homanns spørgsmål. Jeg er også meget optaget af, hvordan hr. Peter Christensen vil kunne forklare, at det her forslag fjerner 50 mio. kr. fra kommunerne, altså at den rationalisering, som kunne foregå ude i kommunerne, og som kunne bruges til bedre ældre service osv., puttes over i Skatteministeriet. Det er jo det, der er konsekvensen af forslaget.

Jeg vil gerne stille et yderligere spørgsmål. Hvorfor har det her forslag en sådan grad af hastværk, at man ikke forholder sig til det afgørende problem, at der sidder en Strukturkom-